SLOVENSKÁ REPUBLIKA

N Á L E Z

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 54/04-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 15. apríla 2004 v senáte zloženom z predsedu Alexandra Bröstla, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a zo sudcu Jána Mazáka vo veci sťažnosti MORGAN, s. r. o., so sídlom Rynárec, Rovná 19, Česká republika, a TOMMY, spol. s r. o., so sídlom Rynárec, Rovná 19, Česká republika, zastúpených advokátom JUDr. B. B., B., vo veci porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie ich veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I vo veci vedenej pod sp. zn. 14 C 86/98 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo MORGAN, s. r. o., a TOMMY, spol. s r. o., na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie ich veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I vo veci vedenej pod sp. zn. 14 C 86/98 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Bratislava I p r i k a z u j e, aby vo veci sp. zn. 14 C 86/98 konal bez zbytočných prieťahov.

3. MORGAN, s. r. o., p r i z n á v a finančné zadosťučinenie vo výške 50 000 Sk (slovom päťdesiattisíc slovenských korún), ktoré jej je Okresný súd Bratislava I povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. TOMMY, spol. s r. o., p r i z n á v a finančné zadosťučinenie vo výške 50 000 Sk (slovom päťdesiattisíc slovenských korún), ktoré jej je Okresný súd Bratislava I povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

5. Okresný súd Bratislava I j e p o v i n n ý nahradiť MORGAN, s. r. o., a TOMMY, spol. s r. o., trovy konania vo výške 15 260 Sk (slovom pätnásťtisícdvestošesťdesiat slovenských korún) na účet advokáta JUDr. B. B., B., do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 9. februára 2004 doručené podanie MORGAN, s. r. o., so sídlom Rynárec, Rovná 19, Česká republika, a TOMMY, spol. s r. o., so sídlom Rynárec, Rovná 19, Česká republika (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátom JUDr. B. B., B., ktoré bolo označené ako „Sťažnosť proti porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov upraveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky“. Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovatelia namietajú zbytočné prieťahy v konaní Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) vedenom pod sp. zn. 14 C 86/98 vo veci ich žaloby podanej 28. júla

1998 proti Ministerstvu financií Slovenskej republiky *„na zaplatenie škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom štátu“* v označenej výške.

Sťažovatelia uviedli, že *„odo dňa prijatia žaloby súd doposiaľ nenariadil pojednávanie vo veci. Spolu so žalobou právny zástupca navrhovateľov doručil súdu i prílohy vzťahujúce sa na vec. Súd vykonal tieto úkony:*

- *27. 10. súd vyzval žalobcov na predloženie listinných dôkazov, hoci tieto boli predložené súdu spolu so žalobou, ďalej o výpisy z obchodného registra, týkajúce sa údajov o žalobcoch a tiež vyzval na presné označenie žalovaného pod následkom zastavenia konania.*
- *Dňa 12. 11. 1998 žalobcovia predložili prílohy znovu, súčasne podľa výzvy označili žalovaného*
- *Dňa 1. 12. 1998 žalobcovia doplnili žalobu o výpisy z obchodného registra*
- *Dňa 14. 6. 2000, keď súd rok a pol nekonal, žalobcovia žiadali písomne oznámiť informáciu o stave konania, na čo*
- *3. 7. 2000 si súd od žalobcu vyžiadal výpis z registra žalobcu v prvom rade*
- *Dňa 21. 7. 2000 bol súdu predložený žiadaný výpis*
- *23. 8. 2000 predseda súdu odpísal na prípis zo dňa 14. 6. 2000, že na stav konania sa treba osobne informovať na súde a že pre urýchlenie konania odporúča riadiť sa pokynmi konajúcej sudkyne.*

To bolo všetko čo súd počas takmer šiestich rokov doposiaľ vykonal.

V čase od 23. 8. 2000 do dnešného dňa bol súd nečinný a nevykonal vo veci žiaden úkon.

...Žalobcovia boli po podaní žaloby aktívni a hoci predložili spisový materiál spoločne so žalobou, spravovali sa pokynmi súdu a predložili požadované písomnosti obratom, ihneď po tom, ako sa o výzve súdu dozvedeli. Súd má dostatočné podklady na to, aby konal úkony potrebné pre rozhodnutie vo veci. Doposiaľ však nezabezpečil ani to, aby sa žalobcovia dozvedeli názor žalovanej strany na žalobu.

Sťažovatelia sa pred viac ako tromi rokmi oprávnene domáhali toho, aby súd oznámil stav konania, ten od tohto času neurobil žiaden úkon a predseda súdu nevykonal nič preto, aby súd vo veci konal.

Súd uznal prieťah v konaní, prípisom č. spr. 2106/03 zo dňa 9. 7. 2003, v ktorom sa zároveň žalobcom ospravedlnil a ktorým reagoval na ich sťažnosť podanú dňa 2. 7. 2003 podľa § 16 ods. 1 zák. č. 80/1992 Zb...

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sťažovatelia v súlade s § 20 ods. 3 zákona navrhujú ústavnému súdu vysloviť nález

1. Základné právo sťažovateľov v prvom a druhom rade, Morgan s. r. o. a Tommy spol. s r. o. na prerokovanie ich veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 86/ 98 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Bratislava I sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 86/98 konal bez zbytočných prieťahov.

3. Sťažovateľovi Morgan s. r. o. priznáva primerané zadosťučinenie vo výške 80.000,- Sk, sťažovateľovi Tommy s. r. o. priznáva primerané zadosťučinenie vo výške 80.000,- Sk, ktoré im je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava I je povinný uhradiť sťažovateľom v prvom rade a druhom rade Morgan s. r. o. a Tommy spol. s r. o. do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu trovy konania na účet advokáta JUDr. B. B.“.

Ústavný súd prijal sťažnosť sťažovateľov na ďalšie konanie uznesením č. k. II. ÚS 54/04-7 z 24. februára 2004.

Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľov a predsedu okresného súdu, aby sa vyjadrili, či trvajú na ústnom pojednávaní, a predsedu okresného súdu zároveň vyzval, aby sa vyjadril aj k sťažnosti a jej prijatiu na ďalšie konanie.

Právny zástupca sťažovateľa a podpredsedníčka okresného súdu oznámili ústavnému súdu, že netrvajú na ústnom pojednávaní.

Podpredsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení k sťažnosti z 1. apríla 2004 (Spr. 2106/03) okrem iného uviedla:

„...Zároveň si na začiatok nášho vyjadrenia dovoľujeme poukázať na skutočnosť, že sťažovateľ využil svoje právo podať sťažnosť v zmysle ust. § 17 zák. č. 80/1992 Zb. v platnom znení. Jeho sťažnosť je vedená na sekretariáte Okresného súdu Bratislava I pod Spr. 2106/03 a v súlade so zákonom o štátnej správe súdov bola riadne prešetrená. V prílohe Vám kópiu odpovede pripájam.

Konanie je vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 14 C 86/98 na základe návrhu navrhovateľky doručeného súdu dňa 28. 7. 1998. Dňa 16. 10. 1998 konajúca sudkyňa vyzvala právneho zástupcu navrhovateľov o označenie odporcu pod hrozbou zastavenia konania a doplnenie listinných dokladov. Dňa 12. 11. 1998 právny zástupca na výzvu súdu doplnil podanie a doručil doklady. Opätovne bol vyzvaný úpravou z 19. 6. 2000 na zaslanie výpisu spoločnosti Morgan, s r. o. Výpis doručil súdu dňa 21. 7. 2000. Dňa 25. 7. 2000 požiadal odporca o predĺženie lehoty na vyjadrenie sa k návrhu a následne vyjadrenie z 7. 8. 2000 doručil súdu s prílohami. Úpravou zo dňa 24. 2. 2004 sudkyňa stanovila termín pojednávania na deň 26. 5. 2004.

...Ako to vyplýva z priebehu konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 14 C 86/98 došlo k prieťahom v konaní. Sudkyňa vybavovala oddelenie 14 C a polovicu oddelenia PaNc (poručenské oddelenie) odo dňa 10. 4. 2002 na základe Dodatku č. 4 k Rozvrhu práce na rok 2002 do 5. 11. 2003.

S poukazom na uvedené si dovoľujeme navrhnúť váženému Ústavnému súdu Slovenskej republiky, aby v prípade, že sťažnosti sťažovateľa vyhovie, aby bola vzatá na vedomie skutočnosť, že s ohľadom na množstvo vecí vybavovaných v oddelení 14 C a PaNc došlo k zdĺhavosti predmetného konania. Z dôvodu nedostatočného personálneho obsadenia Okresného súdu Bratislava I sudcami vzniknutého po odchode sudkýň na materskú dovolenku a do dôchodku, na Krajský súd v Bratislave a taktiež z dôvodu neúmerne vysokého nápadu vecí na občianskoprávnom úseku zákonná sudkyňa vybavovala oddelenie 14 C a polovicu vecí v oddelení PaNc.

Z uvedených dôvodov žiadam Ústavný súd aby pri zvážení otázky týkajúcej sa výšky finančného zadosťučinenia vzal uvedené skutočnosti na vedomie.“

II.

Sťažovatelia sa svojou sťažnosťou domáhali vyslovenia porušenia svojho základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), podľa ktorého *„Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov...“* , a porušenia práva upraveného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), podľa ktorého *„Každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom...“*.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov“ (II. ÚS 61/98), pričom „tento účel možno zásadne dosiahnuť právoplatným ... rozhodnutím. Nepostačuje, že štátny orgán vo veci koná“ (II. ÚS 26/95). K vytvoreniu stavu právnej istoty preto dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu“ (I. ÚS 10/98).

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prieťahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (I. ÚS 70/98, II. ÚS 74/97, II. ÚS 813/00) zohľadňuje tri kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria súd považuje aj povahu prejednávanej veci.

Preskúmaním doterajšieho konania pred okresným súdom vo veci sp. zn. 14 C 86/98 ústavný súd zistil nasledovné skutočnosti a dospel k nasledovným záverom:

1. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť veci ústavný súd ako z obsahu sťažnosti, tak aj z vyžiadaného spisu zistil, že predmetom konania pred okresným súdom vo veci sp. zn. 14 C 86/98 je žaloba o zaplatenie škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom.

Žaloby tohto druhu tvoria štandardnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov. Z uvedených dôvodov ústavný súd konštatoval, že vec nemožno posúdiť ako právne a skutkovo zložitú.

2. Druhým kritériom, ktorého uplatnením ústavný súd zisťoval, či došlo k zbytočným prieťahom v konaní, bol postup sťažovateľov ako účastníkov konania. Vychádzajúc z vyžiadaného súdneho spisu okresného súdu sp. zn. 14 C 86/98 ústavný súd zistil, že správanie sa sťažovateľov bolo v doterajšom priebehu konania aktívne a súčinnostné (včas reagovali na výzvy okresného súdu v rokoch 1998 a 2000 na doplnenie podania a zaslanie listinných dokladov) a zásadne neprispelo k celkovej dĺžke pôvodného konania pred okresným súdom.

3. Tretím kritériom, ktorého uplatnením ústavný súd zisťoval, či došlo k zbytočným prieťahom v konaní, bol postup okresného súdu.

Návrh sťažovateľov bol okresnému súdu doručený 28. júla 1998. Okresný súd vyzval 16. októbra 1998 právneho zástupcu sťažovateľov na doplnenie podania pod hrozbou zastavenia konania. Právny zástupca sťažovateľov doplnil 12. novembra 1998 podanie a doručil okresnému súdu požadované doklady. Sťažovatelia doručili 1. decembra 1998 okresnému súdu doplnenie žaloby o výpisy z obchodného registra.

Po viac ako 18 mesiacoch okresný súd vyzval sťažovateľov (úpravou z 19. júna 2000 doručenou sťažovateľom 7. júla 2000) na zaslanie výpisu MORGAN, s. r. o., z obchodného registra. Sťažovatelia doručili 21. júla 2000 okresnému súdu požadovaný výpis. Odporca doručil okresnému súdu vyjadrenie k žalobe sťažovateľov 7. augusta 2000. Okresný súd bol odvtedy vo veci nečinný (viac ako 42 mesiacov) a až úpravou z 24. februára 2004 nariadil termín pojednávania na 26. máj 2004.

Podpredsedníčka okresného súdu vo svojom stanovisku k sťažnosti sťažovateľov z 9. júla 2003 (Spr. 2106/03), ako aj v stanovisku k sťažnosti sťažovateľov podanej na ústavnom súde pripustila existenciu prieťahov v tomto konaní.

Ústavný súd konštatoval, že okresný súd vo veci koná od 28. júla 1998, pričom vec doteraz nie je právoplatne skončená a vo veci doteraz nebolo uskutočnené žiadne pojednávanie.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd uzavrel, že v konaní sp. zn. 14 C 86/98 okresný súd od podania návrhu sťažovateľov uskutočnil iba niektoré základné úkony vo veci (počas druhého polroka 1998 a v období jún 2000 – august 2000), ktoré však zatiaľ nijako nevyužil pre rozhodovanie vo veci samej, bez toho, že by jeho postupu bránila akceptovateľná zákonná prekážka, pričom okresný súd až v čase rozhodovania o sťažnosti sťažovateľov na ústavnom súde nariadil prvé pojednávanie v označenej veci.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol, že v konaní sp. zn. 14 C 86/98 okresný súd bol od podania návrhu vo veci celkovo nečinný asi 5 rokov, pričom jeho postup takto zásadne nesmeroval k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľov. Okresný súd svojím postupom spôsobil zbytočné prieťahy v označenom konaní a porušil tým základné právo sťažovateľov na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a ich právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.

Ak ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, prípadne nečinnosťou, zruší takéto rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, prípadne prikáže tomu, kto právo porušil, aby vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže zároveň na žiadosť osoby, ktorej práva boli porušené, rozhodnúť o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia.

1. Ústavný súd v súlade so svojím rozhodnutím o porušení základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v zmysle § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde prikázal okresnému súdu, aby vo veci sp. zn. 14 C 86/98 konal bez zbytočných prieťahov.

2. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy: „Ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.“

Podľa § 50 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) „Ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha“. Z ustanovenia § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde vyplýva, že primerané finančné zadosťučinenie má povahu náhrady nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch.

Sťažovatelia požadovali primerané finančné zadosťučinenie vo výške 80 000 Sk pre každého zo sťažovateľov, pričom svoju žiadosť odôvodnili nasledovne:

„Sťažovatelia navrhujú podľa § 50 ods. 3 zákona... priznať i primerané finančné zadosťučinenie v peniazoch a rozsah zadosťučinenia zdôvodňujú rozsahom ujmy, ktorá im vznikla v dôsledku nečinnosti súdu. Právnické osoby sa obrátili na súd práve v dôsledku vzniku škody, ktorá im vznikla porušením povinností štátneho orgánu, ktorý odmietol vydať rozhodnutie o zaistenom majetku, vozidlách slúžiacich na podnikanie, potom čo už neboli pre správne konanie potrebné a v ktorom bolo rozhodnuté o nedôvodnosti konania podľa colného zákona.

Konaním pred súdom sa len rozšírila ujma sťažovateľov, keďže sa vo veci ani nezačalo dokazovanie, pričom sťažovatelia sú povinní splácať kontrahovaným osobám zmluvné záväzky z nevykonaných plnení. ... Konateľ sťažovateľov, sa ako cudzí štátny príslušník spravoval zákonmi platnými na území SR, pričom sťažovatelia vynaložili i nemalé finančné prostriedky na to, aby pred orgánmi SR mohli hájiť svoje práva.

Sťažovatelia sa rozhodli navrhnúť primerané zadosťučinenie v rozsahu uvedenom v návrhu rozhodnutia so zreteľom na zásady spravodlivosti, z ktorých vychádza Európsky súd pre ľudské práva podľa okolností prípadu. Tie sú také, že sťažovatelia nemajú v primeranej dobe nádej na rozhodnutie vo veci o odškodnení. Primerané zadosťučinenie

nemá účastníkov konania odškodniť, no rozhodne má aspoň zmierniť primeraným spôsobom ich ujmu. ... Primeranosť odôvodňujú sťažovatelia... najmä tým, že žiadajú rozhodnutie vo veci, v ktorej majú eminentný záujem, pretože veľmi podstatným spôsobom ovplyvní ich rozhodovanie o ďalšej existencii a v tejto situácii i rozhodnutie o eventuálnej likvidácii, keďže v dôsledku nečinnosti colných orgánov, nemohli používať prostriedky pre podnikanie a teda nemohli plniť svoje záväzky, čím sa dostali do problémov možného predĺženia.

Sťažovatelia sa ďalej domnievajú, že prieťahy v konaní sú dôsledkom nerovného postavenia v konaní pred súdom, keďže žalovanou stranou v tomto konaní je Slovenská republika. Nečinnosť súdu ich v tomto pocite neistoty a pochybnosti o spravodlivosti konania pred súdom len utvrdzuje.“

Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza Európsky súd pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. Súčasne sa pritom riadil úvahou, že cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je síce zmiernenie majetkovej ujmy, avšak nie aj prípadná náhrada škody.

Hoci ústavný súd prikázal okresnému súdu, aby v označenom súdnom konaní konal bez zbytočných prieťahov, vychádzal z názoru, že porušenie základného práva sťažovateľov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nemožno účinne odstrániť len uplatnením tejto jeho právomoci. V dôsledku toho (a aj vzhľadom na celkovú dobu nečinnosti) považoval preto za potrebné rozhodnúť aj o náhrade nemajetkovej ujmy, ktorá sťažovateľom v dôsledku toho vznikla, a to priznaním primeraného finančného zadosťučinenia. Vzhľadom na celkovú dobu konania okresného súdu v konaní vo veci sp. zn. 14 C 86/98, berúc do úvahy, že sťažovatelia sa o predĺženie tejto doby zásadne nepričinili, a zohľadňujúc konkrétne okolnosti prípadu vrátane pozície sťažovateľov sprevádzanej pocitom neistoty, ako aj naplnenie princípu spravodlivosti, ústavný súd považoval priznanie sumy 50 000 Sk každému zo sťažovateľov za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

3. Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľov, ktoré im vznikli v dôsledku právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom advokátom JUDr. B. B., ktoré vyčíslil sumou 15 260 Sk (§ 1 ods. 3, § 13 ods. 8, § 16, § 17 ods. 2, § 22 ods. 3 a § 25 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb), pričom vychádzal z výšky priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za 1. polrok roku 2003, ktorá bola 13 602 Sk (pre účely odmeny za úkony po 1. januári 2004). Náhrada bola priznaná za dvakrát dva úkony po 4 530 Sk (pričom táto základná sadzba bola podľa § 17 ods. 2 citovanej vyhlášky znížená o 20 %) a po 140 Sk režijný paušál.

Náhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu (§ 31 ods. 2 zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 Občianskeho súdneho poriadku).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. apríla 2004